

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2015. október 1.)****egy harmadik országnak a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országgént való azonosítása eshetőségéről történő értesítéséről**

(2015/C 324/10)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾ és különösen annak 32. cikkére,

mivel:

1. BEVEZETÉS

- (1) Az 1005/2008/EK rendelet (a továbbiakban: az IUU-rendelet) létrehozta a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat (IUU-halászat) megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló uniós rendszert.
- (2) Az IUU-rendelet VI. fejezete meghatározza a nem együttműködő harmadik országok azonosítására, az említett országokkal szembeni lépésekre, ugyanezen országok listájának összeállítására, a listáról való törlésre, e lista nyilvánosságára és a sürgősségi intézkedésekre vonatkozó eljárást.
- (3) Az IUU-rendelet 32. cikke szerint a Bizottságnak értesítenie kell a harmadik országokat arról az eshetőségről, hogy nem együttműködő országgént kerülhetnek azonosításra. Az ilyen értesítés előzetes jellegű. Az értesítést az IUU-rendelet 31. cikkében megállapított kritériumokra kell alapozni. A Bizottságnak emellett a rendelet 32. cikkében felsorolt valamennyi lépést meg kell tennie az értesített harmadik országokkal szemben. A Bizottságnak az értesítésben fel kell tüntetnie különösen az ilyen azonosítás alapjául szolgáló lényeges tényeket és megfontolásokat, továbbá az érintett országok számára lehetőséget kell biztosítania a válaszadásra, valamint az azonosítást cáfoló bizonyítékok, vagy adott esetben a javításra irányuló cselekvési terv és a helyzet rendezése érdekében hozott intézkedések ismertetésére. A Bizottság az érintett harmadik országoknak az értesítés megválaszolásához megfelelő időt, a helyzet orvoslásához pedig ésszerű időt köteles biztosítani.
- (4) Az IUU-rendelet 31. cikke értelmében a Bizottságnak azonosítania kell azokat a harmadik országokat, amelyeket az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országnak tekint. Egy harmadik ország akkor azonosítandó nem együttműködő harmadik országgént, ha elmulasztja a nemzetközi jog értelmében lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként rá háruló azon kötelezettségek teljesítését, hogy intézkedést hozzon az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására.
- (5) A nem együttműködő harmadik országok azonosítása az IUU-rendelet 31. cikkének (2) bekezdése szerinti valamennyi információ áttekintésén alapul.
- (6) Az IUU-rendelet 33. cikke értelmében a Tanácsnak össze kell állítania a nem együttműködő harmadik országok listáját. Ezen országokkal szemben a többek között az IUU-rendelet 38. cikkében megállapított intézkedések alkalmazandók.
- (7) A lobogó szerinti és a parti állam felelősségének fogalmát a nemzetközi halászati jogszabályok folyamatosan megerősítették és mára már úgy lehet arra tekinteni, mint a „kellő gondosság” fogalmába tartozó olyan kötelezettségre, amelynek keretében az adott állam az IUU-halászat megelőzése érdekében köteles a lehető legnagyobb erőfeszítést és minden tőle telhetőt megtenni, beleértve a szükséges közigazgatási és végrehajtási intézkedések elfogadását annak biztosítására, hogy a lobogója alatt közlekedő halászhajók, a saját állampolgárai vagy a vizein közlekedő halászhajók ne folytassanak olyan tevékenységet, amellyel megsértik a tenger biológiai erőforrásainak megővését célzó hatályos állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket, és beleértve az ilyen jogsértés esetén annak felderítése érdekében tett együttműködésre és a más államokkal való egyeztetésre, valamint szükség esetén olyan szankciók alkalmazására vonatkozó kötelezettséget, amelyek kellően szigorúak ahhoz, hogy a jogsértéseket megakadályozzák és az elkövetőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól megfosztják.

⁽¹⁾ HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

- (8) Az IUU-rendelet 20. cikkének (1) bekezdése értelmében a hitelesített fogási tanúsítványok lobogó szerinti harmadik országoktól való elfogadásának feltétele a Bizottságnak címzett értesítés azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó rendelkezésekről, amelyeket a halászhajóiknak be kell tartaniuk.
- (9) Az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bizottság az említett rendelet végrehajtásához kapcsolódó területeken igazgatási együttműködést folytat a harmadik országokkal.

2. A TAJVANNAL MINT HALÁSZATOT FOLYTATÓ JOGALANNYAL KAPCSOLATOS ELJÁRÁS

- (10) A Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkével összhangban 2010. január 28-ával elfogadta Tajvan mint halászatot folytató jogalany⁽¹⁾ (a továbbiakban: Tajvan) lobogó szerinti államként⁽²⁾ küldött értesítését.
- (11) 2012. február 20. és 24. között a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt igazgatási együttműködés keretében az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal (EFCA) támogatásával értékelő látogatást tett Tajvanon, amelyről helyszíni jelentést készített.
- (12) A látogatás célja a Tajvan halászhajói által teljesítendő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó tajvani rendelkezésekkel, valamint a Tajvan által az IUU-halászat elleni küzdelemben rá háruló kötelezettségek teljesítésével, valamint az uniós fogási tanúsítási rendszer végrehajtásával összefüggő kötelezettségek teljesítése érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk ellenőrzése volt.
- (13) Tajvan 2012. március 8-án további információkat nyújtott be, a jelentésre pedig 2012. március 19-én küldte el észrevételeit.
- (14) Tajvan 2012. július 2-án további információkat nyújtott be (Tajvanra behozott vagy Tajvanról exportált halászati termékekre vonatkozó export/importstatisztikákat halászati termékek és származási ország, illetve rendeltetési ország szerinti bontásban a 2010 és 2012 első negyedéve közötti időszak tekintetében).
- (15) A Bizottság az első látogatás kapcsán tett tajvani intézkedések nyomon követésére 2012. július 17. és 19. között újabb látogatást tett Tajvanon.
- (16) 2012. december 14-én Tajvan és a Bizottság között technikai értekezletre került sor, amelyen Tajvan bemutatta az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzeti cselekvési tervének előzetes vázlatát.
- (17) A Bizottság a találkozót követően 2012. december 21-én Tajvan rendelkezésére bocsátott egy részletes és kidolgozott áttekintést az Unió által bevezetett, az ellenőrzésre, nyomonkövethetőségre és halászati gazdálkodási politikákra vonatkozó uniós szabályokról és IUU-politikákról.
- (18) Tajvan 2013. február 27-én benyújtotta a nemzeti cselekvési tervének tervezetét.
- (19) Tajvan az IUU-halásatról szóló nemzeti cselekvési terve végleges változatát, valamint a Tajvan és az EU között az IUU-halászat elleni együttműködés keretében készített, az IUU-halászat ellen irányuló munkatervre egy példányát 2013. március 29-én küldte el.
- (20) A Tajvan által hozott intézkedések nyomon követésére a Bizottság és Tajvan között 2014. február 27-én technikai értekezletre került sor, amelynek megállapításait a Bizottság 2014. március 12-én küldte el Tajvannak.
- (21) A Bizottság 2014. augusztus 20-án részletes áttekintést küldött a Tajvan által az IUU-halászat elleni nemzeti cselekvési terv keretében tett vagy tervezett fellépésekre vonatkozó észrevételeiről és megállapításairól.
- (22) Tajvan 2014. október 23-án benyújtotta az IUU-halászati tevékenységek visszaszorítására irányuló együttműködés keretében a Tajvan által elért előrelépésről szóló dokumentum aktualizált változatát.
- (23) 2014. október 24-én a tajvani intézkedések nyomon követésére a Bizottság és Tajvan között videokonferenciára került sor, a Bizottság pedig 2014. október 31-én küldte el a megállapításait Tajvannak.

⁽¹⁾ Tajvan, Penghu, Kinmen és Matsu (Kínai Tajpej) különálló vámterülete.

⁽²⁾ Az „állam” és az „ország” kifejezés Tajvan mint halászatot folytató jogalany esetében kizárólag az IUU-rendelettel összefüggésben használatos.

- (24) Tajvan 2014. október 28-án benyújtotta a halászati kapacitással való gazdálkodásra vonatkozó nemzeti cselekvési tervét.
- (25) Tajvan 2014. december 17-én részletes tervet nyújtott be az elektronikus hajónapló alkalmazási köréről és elküldte a kirakodási nyilatkozatok rendszerének tervezetét.
- (26) 2014. december 18-án a tajvani intézkedések nyomon követésére a Bizottság és Tajvan között videokonferenciára került sor.
- (27) A Bizottság 2015. január 19-én elküldte Tajvannak a közzétett uniós ellenőrzési programok néhány példányát, valamint a tajvani hatóságok által hitelesített fogási tanúsítványokkal kapcsolatban megállapított hiányosságokra vonatkozó elemzést.
- (28) Tajvan 2015. február 11-én benyújtotta a hitelesített fogási tanúsítványokkal kapcsolatban megállapított hiányosságokról szóló elemzésre vonatkozó írásbeli észrevételeit.
- (29) A Bizottság jelezte, hogy Tajvanra kíván látogatni, továbbá 2015. február 27-én, 2015. március 13-án és 2015. március 18-án információkat kért a látogatással, a fogási tanúsítványokkal összefüggő kérdésekkel, valamint az IUU-halászat elleni halászati gazdálkodási politikákkal kapcsolatban.
- (30) Tajvan 2015. március 17-én és 19-én benyújtotta a fogások tanúsításával, a súlyos jogsértésekkel, a kirakodási nyilatkozatokkal és a halászati kereskedelmi vállalatok ellenőrzésével kapcsolatos írásbeli észrevételeit.
- (31) A Bizottság a Tajvan által hozott intézkedések nyomon követésére 2015. március 24-én újabb látogatást tett Tajvanon.
- (32) Tajvan a regionális halászati gazdálkodási szervezetek szabályainak betartására vonatkozó nyilvántartásokkal, a Tajvan lobogója alatt közlekedő halászhajókkal és a fogási tanúsítványokkal kapcsolatban 2015. április 7-én, 2015. május 14-én és 2015. augusztus 4-én írásbeli észrevételeket nyújtott be. A Bizottság a fogási tanúsítási rendszer alkalmazásával kapcsolatban 2015. augusztus 10-én írásbeli magyarázatokat küldött Tajvannak.
- (33) Tajvan 2015. április 16-án benyújtotta az IUU-halászat elleni küzdelemben való részvételére vonatkozó tervével kapcsolatos írásbeli észrevételeit.
- (34) A Bizottság 2015. május 27-én elküldte Tajvannak a látogatásról szóló jelentést. A Bizottság a látogatás alkalmával megállapította, hogy a 2012-től kezdődően feltárt komoly hiányosságok tekintetében csekély vagy semmiféle előrelépés nem történt. Az IUU-halászat elleni küzdelemben való részvételére vonatkozó és 2017-ig szóló munkaprogramot tartalmazó tajvani terv ráadásul értelmetlen volt.
- (35) Tajvan a jelentésre 2015. június 29-én küldte el írásbeli észrevételeit. Ezek az észrevételek semmilyen kötelezettségvállalást nem tartalmaztak arra vonatkozóan, hogy a megállapított hiányosságokat ésszerű határidőn belül rendezik.
- (36) Meg kell jegyezni, hogy Tajvan politikai státusa miatt nem tagja az ENSZ-nek. Tajvan a halászatot szabályozó nemzetközi megállapodások egyikét sem írta alá, illetve nem ratifikálta, többek között az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményét (UNCLOS), az Egyesült Nemzetek Szervezetének tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról szóló megállapodást (UNFSA), valamint az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló megállapodását (FAO-megállapodás) sem. Aláírta azonban a nyílt tengerről szóló 1958. évi genfi egyezményt⁽¹⁾, valamint a parti tengerről és a csatlakozó övezetről szóló 1958. évi egyezményt abban az időszakban, amikor a tajvani hatóság még az ENSZ tagja volt⁽²⁾. Annak megállapítása érdekében, hogy Tajvan eleget tesz-e a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként rá háruló nemzetközi kötelezettségeknek, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy – azon megállapodások mellett, amelyeknek Tajvan részes fele – elsődlegesen alkalmazandó nemzetközi jogi keretként az ENSZ Tengerjogi Egyezményét helyénvaló használni. Ezek a rendelkezések korábban már meglévő nemzetközi szokásjogi szabályokat kodifikálnak, és közel szó szerint átveszik a nyílt tengerről szóló egyezmény, illetve a parti tengerről és a csatlakozó övezetről szóló egyezmény szövegének egyes részeit. Meg kell jegyezni azt is, hogy a lobogó szerinti államok azon kötelezettsége, hogy a kellő gondosság körébe tartozó, többek között a halászhajóik IUU-halászati tevékenységét érintő feladataikat teljesíteniük kell, része a nemzetközi szokásjognak.

⁽¹⁾ Az információ forrása:

https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXI-2&chapter=21&lang=en#1

<https://treaties.un.org/pages/HistoricalInfo.aspx#China>

⁽²⁾ Az információ forrása:

https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXI-1&chapter=21&lang=en

<https://treaties.un.org/pages/HistoricalInfo.aspx#China>

- (37) Tajvan szerződő fele a Déli Kékúszójú Tonhal Védelmére Létrehozott Bizottságnak (CCSBT), a Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Gazdálkodási Szervezetnek (SPRFMO), valamint az Észak-csendes-óceáni Halászati Bizottságnak, és nem szerződő félként együttműködik a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottsággal (WCPFC), az Amerika-közi Trópusitonhal-bizottsággal (IATTC) és az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottsággal (ICCAT). Ezenkívül Tajvant felkérték, hogy szakértőként vegyen részt az Indiai-óceáni Tonhalbizottság (IOTC) munkájában.
- (38) Annak megállapítása érdekében, hogy Tajvan eleget tesz-e a (36) preambulumbekzdésben említett nemzetközi megállapodásokban előírt, valamint a preambulumbekzdésben említett regionális halászati gazdálkodási szervezetek által meghatározott, lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként rá háruló kötelezettségeknek, a Bizottság minden olyan információt összegyűjtött és megvizsgált, amelyet a feladat végrehajtásához szükségesnek ítélt. A halászati gazdálkodásra vonatkozó jelenlegi legfontosabb tajvani jogi keret a halászati törvényből (amelyet 1929-ben hirdettek ki és utoljára 2012-ben módosítottak) és számos miniszteri megállapodásból áll. A tajvani hatóságok elismerték, hogy szükség van a halászatra vonatkozó jogi keret felülvizsgálatára és az új eszköz kidolgozására.
- (39) A Bizottság az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetek által közzétett, rendelkezésre álló adatokból szintén nyert információkat, valamint nyilvánosan elérhető információkat is felhasznált.

3. TAJVAN NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT VALÓ AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGE

- (40) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése szerint megvizsgálta a Tajvanra mint lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államra háruló kötelezettségeket. Az áttekintés során a Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (4)–(7) bekezdésében felsorolt kritériumokat vette figyelembe.

3.1. Rendszeresen IUU-halászatot folytató hajók és ismétlődő IUU-kereskedelem, valamint az e tekintetben hozott intézkedések (az IUU-rendelet 31. cikkének (4) bekezdése)

- (41) A Bizottság a helyszíni ellenőrző látogatások során összegyűjtött, valamint a nyilvánosan rendelkezésre álló információk alapján megállapította, hogy a 2010–2015 közötti időszakban legalább 22 hajó vett részt IUU-halászati tevékenységben.
- (42) Egy tajvani lobogó alatt közlekedő halászhajó (Yu Fong 168) továbbra is szerepel a WCPFC IUU-hajókat tartalmazó listáján, mivel 2009-ben engedély nélkül, egyben az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket megsértve halászott a Marshall-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében⁽¹⁾. Tajvan azt állította, hogy a halászhajó 2009 óta nincs az ellenőrzése alatt, és az egyetlen intézkedés, amelyet a hatóságok tehettek, az volt, hogy a kikötőbe való visszatérés szabályának megsértése miatt szankcióval sújtották a hajót. Tajvan azt is kifejtette, hogy többször is alkalmazott ilyen szankciókat, további tájékoztatást azonban nem adott. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a halászati törvény ilyen jogsértés esetén 3 400 és 8 500 EUR közötti összegű bírság kiszabását helyezi kilátásba.
- (43) A bizonyítékok alapján megállapítható, hogy egy tajvani lobogó alatt közlekedő halászhajót jogellenes halászati tevékenység folytatása és a halászati megfigyelők akadályozása miatt 2015-ben feltartóztattak a Marshall-szigeteken⁽²⁾. A tajvani hatóságok a halászhajóval és a halászati tevékenységben részt vevő tajvani állampolgárokkal szemben mindeddig semmiféle szankciót nem alkalmaztak. A hatóságok által megtett egyetlen intézkedés az volt, hogy folytatták az eset kivizsgálását, és tájékoztatták a Bizottságot arról, hogy az ügyet a Marshall-szigetek bíróságához továbbították.
- (44) Az Indiai-óceáni Tonhalbizottság jelentése szerint 2013-ban és 2014-ben hús tajvani lobogó alatt közlekedő hajó sértette meg az Indiai-óceán parti államainak állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseit. Az említett halászhajók a következő tevékenységeket folytatták: jelöletlen halászeszközökkel halásztak, a hajók fedélzetén nem voltak eredeti okmányok vagy hiányoztak a halászzal kapcsolatos dokumentumok, lejárt a halászati engedélyük, az utolsó behajózási kikötőben nem történt ellenőrzés, a lobogó szerint állam nem bocsátott ki a részükre halászati engedélyt, a hajókon nem üzemelt a műholdas hajómegfigyelési rendszer (VMS) vagy a fedélzeti VMS-adatok továbbítása megszakadt, a hajókon cápauszony-leválasztást végeztek, jogellenes tengeri átrakást hajtottak végre, és az átrakásokat nem jelentették.

⁽¹⁾ Lásd a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatot folytató hajók uniós listájának összeállításáról szóló 468/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. február 12-i 137/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletet (HL L 43., 2014.2.13., 47. o.).

⁽²⁾ Az információ forrása: <http://www.radionz.co.nz/international/pacific-news/266070/arrests-in-marshalls-over-illegal-fishing>

- (45) A Bizottság tájékoztatta erről Tajvant, és kérte a tajvani hatóságokat, hogy vizsgálják ki az eseteket. A Tajvani Halászati Hivatal azzal érvelt, hogy az előzetes vizsgálataik szerint valamennyi halászhajó megfelelő jogosítvánnyal rendelkezett arra, hogy a parti államok vizein tevékenykedhessen, és nem merültek fel gondok a VMS-jelentéssel vagy az érvényes halászati engedélyekkel kapcsolatban. Mindazonáltal a tajvani hatóságok nem tisztázták, hogy a parti államoktól értesültek-e az említett esetekről, és hogy a szóban forgó halászhajók, azok parancsnoka, tisztjei és legénysége által folytatott tevékenységekkel kapcsolatban az érintett parti államokkal együtt fognak-e működni.
- (46) A (42), (43) és (44) preambulumbekzdésben ismertetett információkra tekintettel a Bizottság úgy ítéli meg, hogy Tajvan elmulasztotta a lobogó szerinti államként rá háruló azon kötelezettségek teljesítését, hogy megakadályozza flottáját IUU-halászati tevékenység folytatásában. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 94. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint a lobogó szerinti államnak – saját belső jogának megfelelően – joghatóságot kell gyakorolnia a lobogója alatt közlekedő hajók, valamint azok parancsnoka, tisztjei és legénysége felett (lásd a nyílt tengerről szóló 1958. évi genfi egyezmény 5. cikkét⁽¹⁾). Megjegyzendő, hogy a lobogó szerinti állam a nyílt tengerek élővilágának védelméhez szükséges mértékben – saját állampolgáira vonatkozóan – köteles ilyen intézkedéseket hozni, vagy ilyen intézkedések meghozatala érdekében együttműködni más államokkal. Emellett a lobogó szerinti állam teljesítményére vonatkozó önkéntes FAO-iránymutatások⁽²⁾ 31., 32., 33., 35. és 38. pontja értelmében a lobogó szerinti államoknak ellenőrzési rendszert kell bevezetniük a halászhajók felügyelete érdekében és olyan végrehajtási rendszerrel kell rendelkezniük, amely többek között a vonatkozó törvények, rendeletek, valamint nemzetközi állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések megsértését felderíti és azok ellen végrehajtási intézkedéseket, valamint hatékony szankciókat alkalmaz.
- (47) A Bizottság a 31. cikk (4) bekezdésének b) pontja alapján megvizsgálta az IUU-halászból származó halászati termékeknek a tajvani piacra kerülésével kapcsolatban tett tajvani intézkedéseket is.
- (48) A Bizottság elemezte a tajvani hajók által a tengerből kifogott halak és az importtermékek, exporttermékek, valamint a nemzetközi kereskedelemben forgalmazott termékek Tajvan általi nyomon követésével és ellenőrzésével kapcsolatos dokumentációt és egyéb információkat. Az értékelés alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy Tajvan nem tudja biztosítani, hogy a kikötőibe és feldolgozóüzemeibe kerülő halászati termékek ne IUU-halászból származzanak. A tajvani hatóságok nem tudták bizonyítani, hogy minden olyan információval rendelkeznek, amellyel igazolni tudják az uniós piacra szánt import- és feldolgozott termékek jogszerűségét. A Bizottság értékelésének alapját képező legfontosabb elemek összefoglalása az alábbiakban található.
- (49) A 2012. és 2015. évi látogatások arra derítették fényt, hogy Tajvan nem rendelkezik olyan nyomonkövetési rendszerrel, amely teljes átláthatóságot képes biztosítani a halászati tevékenységek valamennyi szakaszában, vagyis a fogás, az átrakás, a kirakodás, a szállítás, az üzemi feldolgozás, az export és a forgalmazás során. A Bizottság 2012-ben vállalkozásokat és közvetítőket látogatott meg abból a célból, hogy a tajvani haltermékek piacának átláthatóságát és nyomonkövethetőségét vizsgálja. Számos hiányosságot állapított meg, amelyről tájékoztatta a hatóságokat, azonban semmiféle intézkedés nem történt.
- (50) A Bizottság megállapította, hogy a kereskedelmi vállalatok a halászati ügyletek nyomonkövethetőségével kapcsolatos információkat nem viszik be a számviteli rendszerükbe, és nincs bizonyosság arra, hogy a hatóságok rendszereiben szereplő adatok megegyeznek a vállalatok számviteli és termelési rendszereiben szereplő adatokkal. Ez a helyzet vállalati szinten gyengíti a nyomonkövethetőségi lánc megbízhatóságát. Ezenkívül lehetőséget teremt a rendszerrel való visszaélésre azáltal, hogy a kereskedők a hamis adatokat tartalmazó fogási tanúsítványok alapján a ténylegesnél nagyobb beérkező halmennyiséget jelentsenek, így próbálva legalizálni a halászsákmány egy részét. Emellett a hatósági rendszereket támogató tajvani elektronikus adatbázisok hiányosak, és az ellátási lánc olyan kulcsfontosságú dokumentumait, mint a kirakodási nyilatkozatok, az elektronikus hajónaplók és a kijelölt kikötőktől származó információk, továbbra sem rögzítik maradéktalanul, vagy azok teljesen hiányoznak. Ez a helyzet rávilágít a nyomonkövethetőségi rendszer egészének hiányosságaira.
- (51) A nem megfelelő nyomonkövethetőség kockázatát tovább növelik a tajvani flotta sajátos jellemzői. Tajvan távolsági halászflojtájának mérete igen jelentős: 468 olyan halászhajóval rendelkezik, amelynek bruttó űrtartalma meghaladja a 100 tonnát, valamint 1 200 és 1 400 között van a 100 tonnánál kisebb bruttó űrtartalmú hajóinak száma. Ezenkívül tajvani állampolgárok – beruházásaik révén – 238 külföldi lobogó alatt közlekedő hajót is üzemeltetnek. A tajvani lobogó alatt közlekedő távolsági flotta hajói a nyílt tengeren és a part menti országok vizein folytatják tevékenységüket, amelynek során a halászhajók és a kirakodáshoz kiindulópontként harmadik országok kikötőit használják, és a hazai kikötőbe csak ritkán térnek vissza. A halászati termékeket a nyílt tengeri halászterületekről vagy a parti államok vizeiről Tajvanra küldik további feldolgozás céljából, vagy tajvani kereskedelmi vállalatoktól harmadik országokba szállítják további feldolgozásra. Tajvan és a harmadik országok hatóságai nem működnek együtt, és Tajvan a flottája méretének és kapacitásának nyomon követése terén jelentős problémákkal küzd. Ez lehetővé teszi a jogellenes cselekményeket elkövetni szándékozó vállalkozások és

(1) Az információ forrása: http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/8_1_1958_high_seas.pdf

(2) A lobogó szerinti állam teljesítményére vonatkozó önkéntes iránymutatások, 2014, az információ forrása: <http://www.fao.org/3/a-mk052e.pdf>

kereskedők számára, hogy észrevétlenül folytassák tevékenységüket Tajvanról. Továbbra is magas a kockázata annak, hogy tajvani halászhajók a hatályos állományvédelmi és gazdálkodási szabályok megsértésével tevékenykednek, és hogy tajvani kereskedelmi vállalatok be nem jelentett halászsákmányokat feldolgozás céljára értékesítenek. Ez a helyzet növeli annak a kockázatát, hogy nem lehet garantálni, hogy az uniós piacra szánt, tajvani eredetű halból készült halászati termékek ne IUU-halászból származzanak.

- (52) Tajvan nem teljesíti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 94. cikkében, a lobogó szerinti állam teljesítményére vonatkozó FAO-iránymutatások 33. pontjában, valamint a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési terv (IPOA-IUU⁽¹⁾) 24. pontjában foglalt azon követelményt, hogy gondoskodjon a halászat átfogó és hatékony megfigyeléséről, ellenőrzéséről és felügyeletéről.
- (53) A tajvani hatóságok a halászhajók által kifogott, valamint a tajvani kikötőkbe feldolgozás és kivitel céljára érkező további halászati termékek hatékony nyomon követése és ellenőrzése érdekében nyomonkövetési rendszereket dolgoznak ki. A hatóságok ezenkívül idén bevezették a kereskedelmi vállalatok ellenőrzésére vonatkozó stratégiai tervet. Mindazonáltal az említett terv végrehajtása mindeddig nem történt meg, és a halászati kereskedelmi vállalatokat egyáltalán nem ellenőrizték. A Halászati Hivatal által végzendő ellenőrzések hiánya arra utal, hogy a hatóságok nem akarják biztosítani a szállítói lánc átláthatóságát és – az IUU-halászból szóló nemzetközi cselekvési terv 72–74. pontjával ellentétben – nem tesznek intézkedéseket azokkal a vállalkozásokkal szemben, amelyek az IUU-halászati tevékenységekkel közvetlen vagy közvetett kapcsolatban állnak.
- (54) A FAO magatartási kódexének 11.2. és 11.3. pontja kimondja, hogy a halak és halászati termékek nemzetközi kereskedelme nem veszélyeztetheti a halászterületek fenntartható fejlődését, továbbá a kereskedelemnek átlátható intézkedéseken, valamint egyszerű és könnyen értelmezhető törvényeken, rendeleteken és közigazgatási eljárásokon kell alapulnia. A FAO magatartási kódexének 11.1.11. pontja ezenkívül arról rendelkezik, hogy az államok az értékesített halak és halászati termékek eredetének megbízhatóbb azonosítása révén törekedjenek arra, hogy a halak és halászati termékek nemzetközi és belföldi kereskedelme összhangban legyen a megfelelő állományvédelmi és gazdálkodási gyakorlatokkal. Az IUU-halászból szóló nemzetközi cselekvési terv (65–76. pontja) iránymutatást ad a piaccal kapcsolatos nemzetközileg elfogadott intézkedésekről, amelyek előmozdítják az IUU-halászból származó halak és halászati termékek kereskedelmének csökkentését vagy megszüntetését. A Bizottság által vizsgált nyomonkövetési rendszerek (a (48)–(53) preambulumbekzdésben leírtak szerint) egyértelműen arról tanúskodnak, hogy Tajvan hogyan mulasztott el intézkedéseket tenni annak érdekében, hogy piacai átláthatóságát javítsa, ezzel megakadályozva, hogy IUU-halászból származó termékeket forgalmazzanak Tajvanon vagy tajvani székhelyű kereskedelmi vállalatokon keresztül.
- (55) Az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal (EFCA) a 2015. évi látogatásra való felkészülés során ellenőrzött néhány száz, Tajvanról származó szállítmányokat kísérő fogási tanúsítványt, amelyet az uniós határon mutattak be. A fogási tanúsítványokat a tajvani halászati hatóságok a tajvani piaci szereplőktől kapott információk alapján hitelesítették. Az adatrögzítő rendszerrel kapcsolatos fenti problémák hatásai az alábbi szabálytalanságokban nyilvánulnak meg (lásd az (56) és (57) preambulumbekzdést).
- (56) A tajvani lobogó alatt közlekedő halászhajók által ejtett zsákmányok elemzése a következő ellentmondásokra derített fényt: a fogási tanúsítványok adatait módosították, vagy azokon nem szerepelt minden szükséges adat, a fogási nyilatkozatok, a parancsnoki nyilatkozatok, a hajónapló, az ICCAT statisztikai dokumentumai, a delfinbiztonsági nyilatkozatok, az átrakásra, kirakodásra és feldolgozásra vonatkozó adatok és időpontok következetlen információkat tartalmaztak, a Csendes-óceánon tevékenykedő halászhajók esetében nem lehet hozzáférni a hajónaprendszer tényleges halászati erőfelfejtésre vonatkozó adataihoz, a parti államok által kiadott engedélyekről nincs nyilvántartás, következtelenségek tapasztalhatók egyes halászhajók és szállítóhajók esetében, mivel változtatják a nevüket, illetve nem szerepelnek az Unió állat-egészségügyi szempontból jóváhagyott létesítményeinek listáján, érthetetlen kereskedelmi eljárásokat alkalmaznak (például az Atlanti/Indiai-óceánon kifogott halat Ázsiába szállítják, feldolgozzák, majd az Unióba exportálják), valamint a feldolgozóüzemek által kiállított nyilatkozatokban szereplő és a kihozatali arányokra vonatkozó információk hiányosak.
- (57) A Bizottság részletesen tájékoztatta a tajvani hatóságokat az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal által végzett elemzés eredményeiről. A hatóságok kivizsgálták az ügyet, és kielégítő válaszokat nyújtottak be a feldolgozóüzemek által kiállított nyilatkozatokban szereplő kihozatali arányokkal kapcsolatban. Komoly figyelmet szenteltek az ügyeknek és elismerték, hogy a problémák megoldásához szükség van belső szabályaik korszerűsítésére. Arról is nyilatkoztak, hogy műveleti eljárásaik kiigazítása érdekében készek együttműködni a Bizottsággal.
- (58) Az (56) preambulumbekzdésben ismertetett helyzet rávilágít arra a kockázatra, hogy a tajvani feldolgozott halászati termékek, illetve a tajvani eredetű nyers halak IUU-halászati tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó fogásokból származhatnak. Emellett az (56) preambulumbekzdésben említett egyértelműen azonosítható hiányosságok fennállása azt bizonyítja, hogy Tajvan elmulasztotta a többi állammal, valamint a regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel való – az IUU-halászból szóló nemzetközi cselekvési terv 68. és 72. pontjában előírt – együttműködést, amelynek célja, hogy az IUU-halászat megelőzése, megakadályozása és felszámolása érdekében megfelelő piacsabályozási intézkedéseket hozzanak.

(¹) A jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési terv, az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete, 2001.

- (59) Az (56) preambulumbekzdésben ismertetett információk azt bizonyítják, hogy a Tajvanon keresztül feldolgozott vagy forgalomba kerülő termékek nem felelnek meg a FAO magatartási kódexének 11. cikkében foglalt, a halászati erőforrások fenntartható felhasználására vonatkozó, a halászatot követő szakaszra alkalmazandó szabályoknak, továbbá arra világítanak rá, hogy Tajvan nem hozott olyan szabályokat, amelyek révén megfelelő együttműködést biztosíthatna azokkal a harmadik országokkal, amelyek vizein a halászhajói halásznak és ahol kirakodnak, továbbá – az IUU-halásatról szóló nemzetközi cselekvési terv 67–69. és 71–72. pontjában foglalt, a halak és halászati termékek nyomonkövethetőségének biztosítására vonatkozó előírásokkal ellentétben – nem vezetett be intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsa a termékek piaci forgalmazásának átláthatóságát és nyomonkövethetőségét.
- (60) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tények és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (4) bekezdésének a) és b) pontja értelmében – megállapítható, hogy Tajvan elmulasztotta a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként az IUU-hajók, valamint a lobogója alatt közlekedő hajók vagy saját állampolgárai által folytatott vagy támogatott IUU-halászat tekintetében rá háruló, nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését, és nem akadályozta meg az IUU-halászatból származó halászati termékeknek a piacára történő bejutását.

3.2. Az együttműködés és a végrehajtás elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (5) bekezdése)

- (61) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikke (5) bekezdésének a) pontja alapján azt vizsgálta, hogy Tajvan az IUU-halászzal és az azzal összefüggő tevékenységekkel kapcsolatos kérdésekre adott válaszok, visszajelzések és a szóban forgó témát érintő ügyek kivizsgálása tekintetében hatékonyan működött-e együtt a Bizottsággal.
- (62) A Bizottság a 2012. évi látogatást követően felkérte Tajvant, hogy működjön együtt a halászati gazdálkodással kapcsolatos számos olyan probléma orvoslásában, amely sürgős megoldást igényelt. Ezek a következők: A halászati gazdálkodásra vonatkozó jogi és közigazgatási keretet korszerűsíteni kell azáltal, hogy el kell fogadni egy felülvizsgált halászati törvényt és egy IUU-halásatról szóló magatartási kódexet (IUU-halásatról szóló nemzeti cselekvési terv) annak érdekében, hogy Tajvan biztosítsa a halászati gazdálkodásról szóló nemzetközi és regionális jogszabályok, valamint nem kötelező erejű ajánlások nemzeti jogba való átültetését. A Bizottság felkérte Tajvant, hogy alakítson ki egy következetes és visszatartó erejű szankciórendszert, amelynek részét képezi a jogsértések és szankciók nyilvántartása. A Bizottság a nyílt tengeren és harmadik országok vizein tevékenykedő tajvani flotta ellenőrzésének biztosítása érdekében javasolta a megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti keretrendszer fejlesztését, valamint hajónapló- és fogásbejelentő-rendszer, kirakodásnyilatkozat-rendszer, a kijelölt kikötők rendszere, valamint egy a halászati tevékenységek, az átrakások és a kirakodások nyomon követésére szolgáló ellenőrzési terv kidolgozását. Az uniós piacra szánt exporttermékek fogási tanúsítási rendszerének és nyomonkövethetőségi rendszerének hatékonyságát és átláthatóságát javítani kellett volna.
- (63) Tajvan erre válaszul 2013-ban kidolgozta az IUU-halászat elleni nemzeti cselekvési tervét és 2014-ben a halászati kapacitással való gazdálkodásra vonatkozó nemzeti cselekvési tervét. A Bizottság és a tajvani hatóságok számos eszmecsere-t folytattak ezekről a dokumentumokról írásban, videokonferenciákon és személyes találkozókön.
- (64) Az IUU-halászat elleni nemzeti cselekvési tervre vonatkozó bizottsági elemzés arra világított rá, hogy noha a tervben foglalt elképzelések elvileg megfelelőek, a végrehajtás ütemterve ésszerűtlenül hosszadalmas, hiszen egészen 2020-ig tartó fellépéseket tartalmaz. Figyelembe véve a több mint 30 harmadik országban tevékenykedő tajvani flotta méretét és azt a tényt, hogy a tajvani halászhajók a feldolgozóüzemek és konzervgyárak fontos nyersanyag-beszállítói, Tajvannak mielőbb végre kell hajtania a megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti rendszerre, a megfigyelőkre, a kirakodásokra és átrakásokra vonatkozó intézkedéseit, valamint a halászati törvényében hatékonyan kell foglalkoznia a súlyos jogsértésekkel és az állampolgárok ellenőrzésével kapcsolatos kérdésekkel.
- (65) A halászati kapacitással való gazdálkodásra vonatkozó nemzeti cselekvési terv tekintetében a Bizottság elemzése arra derített fényt, hogy a terv alapján biztosított tajvani ellenőrzési kapacitás nem áll arányban a tajvani távolsági halászhajók számával. A Tajvan által a halászflojtájának megfigyelése érdekében bevezetett intézkedések (pl. hajónaplók, elektronikus hajónapló, kirakodási nyilatkozatok és fogásbejelentő rendszerek, kijelölt kikötők, a kirakodások, átrakások és kikötések felügyelete és ellenőrzése, valamint a halászhajók ellenőrzése, nemzeti ellenőrzési/megfigyelési tervek és nyomonkövethetőség) nem terjednek ki mindenre, mivel az intézkedések csak részben érintik a távolsági flottát, azokat csak részben hajtják végre, illetve azok még mindig csak részben kidolgozott tervek formájában léteznek. Ezenkívül ennek a politikának nincsenek mérhető gazdálkodási célkitűzései, semmiféle utalást nem tartalmaz a halászati erőfeszítés mértékére, kvótákra, engedélyekre, harmadik országok vizein való halászatra vonatkozó jogosítványokra, a regionális halászati gazdálkodási szervezetek jegyzékében szereplő hajók számára, a halállományok értékelésére és az azzal kapcsolatos célkitűzésekre vagy tudományos szakvéleményekre vonatkozóan. Nem készült elemzés a halászhajók száma, a halászati engedélyek száma, a fogások mennyisége, valamint az ágazat ellenőrzéséhez és felügyeletéhez szükséges pénzügyi és emberi erőforrások közötti kapcsolatáról. A szakpolitikai célkitűzések eléréséhez nem jelöltek ki referenciaértékeket vagy olyan módszertant, amellyel ilyen referenciaértékek meghatározhatók. Végül a tervben előírt jövőbeli intézkedések nem elég egyértelműek, és semmiféle utalást nem tartalmaznak arra, hogy a hatóságok ezt a szakpolitikát hogyan és mikor fogják végrehajtani.

- (66) A Bizottság a 2012–2015 közötti időszakban részletes észrevételeket tett az IUU-halászat elleni különböző tajvani tervekre, és ismételten hangsúlyozta az együttműködés, valamint a korrekciós intézkedések szükségességét. Tajvan a Bizottság megállapításainak vitatása nélkül továbbra is azzal érvelt, hogy meg kell fontolnia az intézkedéseket, és hogy a végrehajtáshoz több időre van szüksége.
- (67) A 2015. évi tajvani látogatás során arra derült fény, hogy a Bizottság által a 2012–2015 közötti időszakban kiemelt (és a fenti preambulumbekkezdésben ismertetett) aggályos területeken csekély vagy semmiféle előrelépés nem történt. A halászati törvény továbbra is csak tervezet formájában létezett, az IUU-halászat elleni nemzeti cselekvési tervről azt állították, hogy végrehajtás alatt áll, valójában azonban a határozat e szakaszában említett intézkedéseket ténylegesen még nem vezették be, és nem jelölték meg egyértelmű határidőt, az IUU-halászat elleni nemzeti cselekvési tervben továbbra sem szerepeltek konkrét célkitűzések és végrehajtásra vonatkozó határidők. A megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti keretrendszer fejlesztésében minimális előrelépés történt: az elektronikus hajónaplók csak a flotta egy részére terjedtek ki, nem jelöltek ki kikötőket, a kirakodási nyilatkozatok csak a hazai halászatra vonatkoztak, és csak tervezték, hogy azokat a távolsági flottára is kiterjesztik, az átrakások ellenőrzésére vonatkozó intézkedések pedig még csak a kidolgozás szakaszában voltak. A Bizottság 2012 júliusi jelentése részletesen ismerteti az ebben a preambulumbekkezdésben említett különböző kérdéseket, amelyek megegyeznek a 2015 márciusi látogatás alkalmával megállapított hiányosságokkal. A 2015 márciusi látogatásról készült bizottsági jelentés ismét felsorolja a legfontosabb kérdéseket és hangsúlyozza, hogy az előrelépés hiánya milyen következményekkel járhat.
- (68) A Bizottság emiatt úgy véli, hogy Tajvan nem foglalkozott a 2012–2015 közötti időszakban megállapított összes hiányossággal.
- (69) Nem fogadott el olyan jogi keretet, amely a 11/03. számú IOTC-határozat⁽¹⁾ és a WCPFC-egyezmény⁽²⁾ 25. cikke (4) bekezdésének előírásai értelmében meghatározná az IUU-halászat, valamint a súlyos jogsértések fogalmát. Az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 94. cikkével (és a nyílt tengerről szóló 1958. évi genfi egyezmény 5. cikkével) ellentétben nem gyakorolt joghatóságot a flottája felett közigazgatási és műszaki kérdések tekintetében. Ezenkívül a lobogó szerinti állam teljesítményére vonatkozó FAO-iránymutatások 31–33. pontjában foglalt ajánlásokat sem hajtotta végre. Nem vezette be az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 24. pontjában foglalt, a flottája megfigyelésére, ellenőrzésére és felügyeletére vonatkozó rendelkezéseket sem.
- (70) A tajvani hatóságok az 1005/2008/EK rendelet 17. cikkének (6) bekezdése alapján a tagállamoktól, valamint a Bizottságtól érkező információkérések és ellenőrzések tekintetében készségesen együttműködtek és gyorsan reagáltak. A tajvani lobogó alatt közlekedő halászhajókról érkező VMS-adatokkal kapcsolatos információkhoz való tagállami hozzáférést érintő néhány kérdést a Bizottság közreműködésével sikerült megoldani. A tajvani hatóságok válaszainak pontosságát azonban kérdésessé teszik a nyomkövetési rendszereik e határozat 3.1. szakaszában ismertetett hiányosságai.
- (71) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikke (5) bekezdésének b) pontjával összhangban vizsgálta az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló meglévő tajvani végrehajtási intézkedéseket is.
- (72) A Bizottság a 2012–2015 közötti időszak során hangsúlyozta, hogy Tajvannak új halászati törvényt kell életbe léptetnie. A meglévő törvény nem határozza meg egyértelműen az alkalmazási kört és a súlyos jogsértések fogalmát, valamint nem rendelkezik az ismétlődő jogsértések súlyosbító körülményként való figyelembevételéről. A bírságok törvényben meghatározott jelenlegi mértéke nem elegendő ahhoz, hogy a nagy kereskedelmi halászhajókat megfossza a potenciálisan jogellenes tevékenységekből származó haszontól (a legnagyobb kiroható bírság összege hozzávetőleg 9 000 EUR). Ennélfogva a szankciók a jelenlegi formájukban nem kellően átfogóak és súlyosak ahhoz, hogy visszatartó erővel bírjanak. A törvényben ezenkívül nincsenek az IUU-halászati tevékenységet folytató vagy azt támogató állampolgároknak vonatkozó konkrét rendelkezések. A külföldi lobogó alatt közlekedő halászhajók üzemeltetésébe történő tajvani beruházásokra vonatkozó rendelet tartalmaz néhány választható korlátozó intézkedést, például szankciókat a halászszákmányok legalizálásával elkövetett jogsértések vagy a külföldi lobogó alatt közlekedő halászhajóknak a lobogó szerinti államok által megállapított szabályok be nem tartásával történő üzemeltetése esetére. A pénzügyi szankciók azonban nem kötelező érvényűek, és nem egyértelmű, hogy kell-e azokat abban az esetben alkalmazni, ha más országok ugyanazért a jogsértésért nem kellően szigorú szankciókat alkalmaztak a tajvani állampolgárokkal szemben.
- (73) Végül nincs egyértelmű jogi keret a regionális halászati gazdálkodási szervezetek állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseinek nemzeti jogba való átültetését illetően. A tajvani hatóságok megerősítették, hogy a jogi keretet az említett problémák rendezése érdekében felül kell vizsgálni. Tajvan ezenkívül jelezte, hogy teljes mértékben elkötelezett annak biztosítása tekintetében, hogy amennyiben a jogsértéseket elkövető halászhajóival szemben a parti államok nem kellően szigorú szankciókat alkalmaznak, a szóban forgó halászhajók Tajvanon további büntetésre számíthassanak. A tajvani hatóságok bejelentették, hogy az új halászati törvény 2014 végéig elkészül. Ez azonban a mai napig nem történt meg. Tajvan nem tett eleget az ENSZ Tengerjogi Egyezményének

(1) 11/03. számú IOTC-határozat, az információ forrása: http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/compliance/cmm/iotc_cmm_11-03_en.pdf

(2) WCPFC-egyezmény, az információ forrása: <https://www.wcpfc.int/system/files/text.pdf>

94. cikkében (és a nyílt tengerről szóló 1958. évi genfi egyezmény 5. cikkében) foglalt azon kötelezettségnek, hogy hatékony végrehajtási intézkedéseket érvényesítsen. Emellett nem követte a lobogó szerinti állam teljesítményére vonatkozó FAO-iránymutatások 31–33., 35. és 38. pontját, nem támasztotta alá, hogy az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 21. pontjában foglalt ajánlás értelmében megfelelő szankciórendszert működtet az IUU-halászat visszaszorítására, és hogy az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 18. pontjában foglalt ajánlásnak megfelelően intézkedéseket fogadott el a joghatósága alá tartozó, IUU-halászatot folytató vagy azt támogató állampolgáraival szemben.

- (74) Tajvan megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti kapacitásának szintje nem megfelelő. Tajvan nem rendelkezik nemzeti ellenőrzési tervvel, amellyel a flottája tevékenységének felügyeletére és nyomon követésére vonatkozó koherens politikát biztosíthatná. A (65) és (67) preambulumbekzdésben kifejtettek szerint a konkrét megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti intézkedések és eszközök továbbra sem elegendők, ami csökkenti az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló tajvani végrehajtási intézkedések hatékonyságát. A rendelkezésre álló információk szerint Tajvan a vizein kívül közlekedő, 100 tonnánál nagyobb űrtartalmú hajókból álló távolsági flottájának mindössze 60 %-át ellenőrzi, beleértve az összes meglévő erszényes kerítőhálós hajót is. Tajvan több mint 30 országgal működik együtt a kijelölt kikötők jegyzékének összeállításában, működő megállapodások eddig azonban még nem születtek. Az ország 2014 szeptemberében életbe léptette a kirakodási nyilatkozatok új rendszerét, amelyet jelenleg új jogi rendelkezésekkel bővít, a kirakodási nyilatkozatok új rendszere azonban továbbra sem terjed ki a távolsági flotta halászhajóinak valamennyi típusára. Végül még mindig dolgozik azon, hogy kialakítsa a távolsági flotta halászhajói által végzett átrakások ellenőrzésének hatékony rendszerét.
- (75) A hatékony megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti rendszer hiánya azt bizonyítja, hogy az ország nem tudja megfigyelni a tengeren folytatott halászati tevékenységeket, és ez megnehezíti a Halászati Hivatal számára, hogy hatékonyan érvényesítse az érintett különböző tengeri térségekre vonatkozó szabályokat. Mindez a harmadik országokkal a kijelölt kikötők és az átrakások tekintetében folytatandó hatékony együttműködés hiányával kombinálva növeli annak a kockázatát, hogy tajvani halászhajók IUU-halászati tevékenységet folytassanak. A Bizottság ezért úgy véli, hogy Tajvan nem biztosítja a lobogója alatt közlekedő halászhajók átfogó és hatékony megfigyelésének, ellenőrzésének és felügyeletének rendszerét. Mivel Tajvan nem vezetett be hatékony megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti rendszert, e mulasztása hátrányosan befolyásolja az ENSZ Tengerjogi Egyezménynek 94. cikkében (és a nyílt tengerről szóló 1958. évi genfi egyezmény 5. cikkében) foglalt kötelezettségek teljesítését. Ezzel a magatartásával nem követi a lobogó szerinti állam teljesítményére vonatkozó önkéntes FAO-iránymutatások 33. pontjában és az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 24. pontjában foglalt ajánlásokat sem.
- (76) A Bizottság megjegyzi, hogy a 2012. és 2015. évi látogatásai, valamint a tajvani hatóságokkal a 2012–2015 közötti időszakban folytatott egyeztetések során összegyűjtött információk alapján nem lehet úgy tekinteni, hogy a tajvani hatóságoknak nincs elegendő pénzügyi forrása, inkább nem állnak rendelkezésére a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államra háruló kötelezettségek hatékony és eredményes teljesítésének biztosításához szükséges jogi és közigazgatási eszközök.
- (77) Emlékeztetni kell arra, hogy Tajvan politikai státusa miatt nem tagja az ENSZ-nek. A Tajvan által az ENSZ módszertanát alkalmazva összegyűjtött, humán fejlettségi mutatóra vonatkozó statisztikák alapján Tajvan magas humán fejlettségű országnak tekintendő (a 188 ország közül a huszonegyedik) ⁽¹⁾.
- (78) Figyelembe véve ezeket a tényeket a Bizottság úgy ítéli meg, hogy Tajvan a rá mint lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államra háruló kötelezettségek teljesítéséhez szükséges pénzügyi erőforrások tekintetében nem szenved hiányt, inkább a feladatai hatékony és eredményes ellátásának biztosításához szükséges jogi és közigazgatási eszközök nem állnak rendelkezésére.
- (79) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tények és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (5) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Tajvan elmulasztotta a nemzetközi jog szerint az együttműködési és végrehajtási erőfeszítések tekintetében rá háruló kötelezettségek teljesítését.

3.3. A nemzetközi szabályok végrehajtásának elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (6) bekezdése)

- (80) Tajvan a kifejezetten a halászatot szabályozó nemzetközi megállapodások egyikét sem írta alá, illetve nem ratifikálta. A (36) preambulumbekzdésben kifejtettek szerint úgy kell tekinteni, hogy Tajvan az IUU-halászatot folytató halászhajói tekintetében a korábban már meglévő nemzetközi szokásjogi szabályok szerint, valamint kellő gondossággal köteles eljárni. Tajvan a CCSBT, az SPRFMO és az NPFC szerződő fele, valamint nem szerződő félként együttműködik a WCPFC-vel, az IATTC-vel és az ICCAT-tal. Tajvant ezenkívül felkérték, hogy szakértőként vegyen részt az IOTC munkájában.
- (81) A Bizottság a 31. cikk (6) bekezdésének b) pontja alapján megvizsgálta minden információt Tajvannak mint a CCSBT, az SPRFMO és az NPFC szerződő felének, a WCPFC, az IATTC és az ICCAT együttműködő nem szerződő felének és az IOTC meghívott szakértőjének a státusával kapcsolatban.

⁽¹⁾ <http://eng.stat.gov.tw/ct.asp?xItem=25280&ctNode=6032&mp=5>

- (82) A Bizottság továbbá megvizsgálta minden olyan információt is, amelyet fontosnak tartott azzal összefüggésben, hogy Tajvan vállalta a WCPFC, az IATTC, az ICCAT, a CCSBT, az SPRFMO és az IOTC által elfogadott állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazását.
- (83) Az IOTC Tajvanra vonatkozó 2015. március 23-i megfelelési jelentéséből⁽¹⁾ származó információk szerint 2014-ben számos ismétlődő szabályszegési esetet azonosítottak. A rendelkezésre álló információk szerint Tajvan különösen a 12/11. számú IOTC-határozatban foglaltakkal ellentétben nem küldte el a 2006 során trópusi tonhalra halászó hajók jegyzékére vonatkozó IOTC-előírás szerinti összes kötelező információt. A 12/11. számú IOTC-határozatban foglaltakkal ellentétben nem küldte el a 2007 során kardhalra és germonra halászó hajók jegyzékére vonatkozó IOTC-előírás szerinti összes kötelező információt. A 14/04. számú IOTC-határozatban foglaltakkal ellentétben nem küldte el a 24 méter hosszúságú vagy annál hosszabb, engedéllyel rendelkező hajók jegyzékére vonatkozó IOTC-előírás szerinti az összes kötelező információt. A 10/02. számú határozatban foglaltakkal ellentétben nem küldte el az IOTC-előírás szerinti méretgyakorisági adatokat a horogsoros halászat tekintetében. A 05/05. számú határozatban foglaltakkal ellentétben nem küldte el az IOTC-előírás szerinti méretgyakorisági adatokat a cápákra vonatkozóan. A 11/04. számú határozat előírásaival ellentétben nem küldött megfigyelői jelentést. A 12/13. számú határozat előírásaival ellentétben nem küldte el a műholdas hajómegfigyelési rendszer adatainak összefoglalásáról szóló jelentést, a 13/02. számú határozat előírásaival ellentétben nem vezette be a passzív halászfelszerelések megjelölését és a 12/05. számú határozat előírásaival ellentétben nem küldött részletes jelentést a kikötőben végzett átrakásokról. Ezenkívül megállapítást nyert, hogy Tajvan a 14/06. számú IOTC-határozatnak sem tett eleget.
- (84) A fentiek alapján az IOTC Tajvant 2014-ben ismétlődő jogsértéseket elkövető országgént azonosította, mivel 2014-ben a flottájába tartozó 48, tonhalra halászó nagyméretű horogsoros hajó követett el ismétlődő jogsértést, és a nyilvántartás szerint ebből 38 hajó valószínűleg már 2013-ban is megszegte a szabályokat⁽²⁾.
- (85) Ezenkívül megállapították, hogy Tajvannak továbbra is foglalkoznia kell azokkal az esetekkel, amelyek egy tajvani hajó és egy tajvani állampolgár érintettségével 2013-ban elkövetett jogellenes halászati tevékenységgel kapcsolatosak (lásd a (86) preambulumbekendést).
- (86) Emlékeztetni kell arra, hogy az IOTC Tajvanra vonatkozó 2014. április 26-i megfelelési jelentéséből⁽³⁾ származó információk szerint az IOTC Tajvant olyan országgént azonosította, amely nem tett eleget a 12/05. számú IOTC-határozatban foglaltaknak. Konkrétabban az IOTC Tajvant 2013-ban ismétlődő jogsértéseket elkövető országgént azonosította, mivel 2013-ban a flottájába tartozó 102, tonhalra halászó nagyméretű hajó esetében regisztráltak ismétlődő jogsértést, és a nyilvántartás szerint ebből 34 hajó valószínűleg már 2012-ben is megszegte a szabályokat. Tajvan ezenkívül nem bizonyította, hogy lefolytatta a megfelelő vizsgálatokat, és hogy az IOTC IUU-hajókat tartalmazó ideiglenes listáján („MAN YIH FENG” név alatt) szereplő egyik hajóval szemben kellően szigorú szankciókat érvényesített⁽⁴⁾.
- (87) Tajvan a 2015. évi látogatást követően arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy elismeri a nagyméretű halászhajók által végzett átrakásokkal kapcsolatos ügyek fontosságát, és kifejtette, hogy intézkedéseket tett az átrakások megakadályozására, az érvényes halászati engedélyek biztosítására és új hajónaplók halászhajók közötti kiosztására. Tajvan elismerte továbbá, hogy intézkedéseket kell hozni a cápák méretére vonatkozó adatokkal, a megfigyelői jelentésekkel, a passzív halászeszközök jelölésével és a kikötőben történő átrakásra vonatkozó részletes jelentéssel kapcsolatos ügyekben.
- (88) Tajvan IOTC-vel kapcsolatos problémáit az a tény is súlyosbítja, hogy Tajvan igen nagy távolsági flottával rendelkezik, és becslések szerint az IOTC hatálya alá tartozó területeken végzett tengeri átrakások 73 %-át tajvani halászhajók végzik⁽⁵⁾.
- (89) Az a tény, hogy Tajvan nem tartja be az IOTC határozataiban foglalt előírásokat, azt jelzi, hogy az ország nem teljesíti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 94. cikkében foglalt, lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket (lásd még a nyílt tengerről szóló 1958. évi genfi egyezmény 5. cikkét). Azt is jelzi, hogy Tajvan a lobogó szerinti állam teljesítményére vonatkozó FAO-iránymutatások 31–33., 35. és 38. pontjában, valamint az IUU-halásatról szóló nemzetközi cselekvési terv 24. pontjában foglalt ajánlásokat sem követi.
- (90) A Bizottság ezenkívül megvizsgálta az ICCAT által arra vonatkozóan rendelkezésre bocsátott információkat, hogy Tajvan eleget tett-e az ICCAT előírásainak, valamint megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti követelményeinek. A Bizottság e célra az ICCAT regionális megfigyelői programja keretében az ICCAT regionális megfigyelői által végzett megfigyelések során megállapított lehetséges szabálysértési esetekhez készített ICCAT-táblázatokat használta fel⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Az IOTC Tajvanra vonatkozó megfelelési jelentése, IOTC-2015-CoC12-CR36. számú, 2015. március 23-i dokumentum.

⁽²⁾ IOTC-2015-CoC12-08c Add_1. számú, 2015. március 27-i IOTC-dokumentum.

⁽³⁾ IOTC-2014-CoC11-08c Add_1. számú, 2014. április 26-i IOTC-dokumentum.

⁽⁴⁾ Jelentés a Megfelelési Bizottság tizenegyedik üléséről, Colombo, Srí Lanka, 2014. május 26–28., 14–15. o.

⁽⁵⁾ Az információ forrása:

http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/2015/03/IOTC-2015-CoC12-04bE_-_IOTC_ROP_-_Contractors_Report.pdf

⁽⁶⁾ Az ICCAT regionális megfigyelői programjai és a válaszlépések, 2014. november 5., CÖC-305/2014. számú dokumentum, 33–49. o.

- (91) Az ICCAT-tól származó, 2014-re vonatkozó információkból az derült ki, hogy tajvani halászhajók nem tudtak érvényes átrakási engedélyeket bemutatni az ICCAT megfigyelőinek, illetve az átrakási nyilatkozatok legújabb verzióival sem rendelkeztek (olyan korábbi verziókat használtak, amelyekben nem szerepeltek a legutóbbi módosítások, például a halállományra és a halászterületre való utalás). A tajvani halászhajók ezenkívül nem tudtak érvényes engedélyeket bemutatni arra vonatkozóan, hogy az ICCAT területén jogosultak halászni, és a hajónaplóval kapcsolatban is számos szabályszegésre derült fény, például az ICCAT 03-13. számú ajánlásával ellentétben a hajónaplók nem voltak bekötve, és a 11-01. számú ICCAT-ajánlás 1. mellékletével ellentétben a hajónaplók oldalai nem voltak számozással ellátva. Ezenkívül a jelölésre és a műholdas hajómegfigyelési rendszerre vonatkozó követelményekkel kapcsolatban szabálytalanságokra, az ICCAT megfigyelőinek tájékoztatásával kapcsolatban pedig következetlenségekre derült fény.
- (92) Emlékeztetni kell arra is, hogy az ICCAT 2014-ben figyelmeztető levelet⁽¹⁾ küldött Tajvannak az esetleges tengeri átrakásokkal és a tajvani állampolgárok által folytatott lehetséges IUU-halászati tevékenységekkel kapcsolatban, különösen a fogások ellenőrzését, valamint a fogási nyilatkozatok és az összes bejelentett fogás közötti szabálytalanságokat illetően.
- (93) A 2015. évi látogatást követően Tajvan azt nyilatkozta, hogy 2007-től 2012-ig, valamint 2014-ben maradéktalanul betartotta az ICCAT szabályait. A 2013-as évet érintő elismert szabályszegési ügyekkel kapcsolatban Tajvan azt állította, hogy az ICCAT által meghatározott esetekben minden szükséges intézkedést megtett, így az ICCAT részéről semmilyen intézkedés nem történt.
- (94) A WCPFC-t illetően meg kell jegyezni, hogy a Bizottság és a tajvani hatóságok a 2015. évi látogatás során megvitatták, hogy Tajvan betartja-e az említett regionális szervezet által elfogadott állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket.
- (95) Tajvan tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy a WCPFC-egyezményt és a szervezet állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseit beépítette a nemzeti jogrendszerébe, és már dolgozik számos, a WCPFC állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseinek megsértésével összefüggő ügy rendezésén.
- (96) Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a WCPFC Tudományos Bizottságának tizedik ülésén felmerült a tajvani erszényes kerítőhálós flotta hiányzó adatainak kérdése, és a Tudományos Bizottság felkérte Tajvant, hogy a tizenegyedik ülésére készítsen ismertető dokumentumot arról, hogy milyen módszertant használt a tonhalfogások becsléséhez az erszényes kerítőhálós hajókra vonatkozó és a WCPFC-nek elküldött összesített adatok megállapításakor⁽²⁾.
- (97) Az SPRFMO⁽³⁾ által rendelkezésre bocsátott információk azt bizonyítják, hogy Tajvan a 2014. évet illetően nem tett eleget az adatok gyűjtésére, benyújtására, ellenőrzésére és cseréjére vonatkozó előírásoknak (CMM 2.02. 1. e) pont), valamint nem tett maradéktalanul eleget a kirakodási és átrakási adatokra vonatkozó követelményeknek (CMM 2.02. 1. d) pont).
- (98) A 2015. évi látogatást követően Tajvan azt nyilatkozta a Bizottságnak, hogy nemzeti adatvédelmi kérdések miatt volt köteles összefoglaló adatokat szolgáltatni a CMM 2.02. 1. e) pontjában foglaltak teljesítésére. A CMM 2.02. 1. d) pontjában foglalt előírásokat pedig csak részben nem tartotta be.
- (99) Az a tény, hogy Tajvan nem tartja be a WCPFC és az SPRFMO határozataiban foglalt előírásokat, azt jelzi, hogy az ország nem teljesíti az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 94. cikkében foglalt, lobogó szerinti államként rá háruló kötelezettségeket (lásd még a nyílt tengerről szóló 1958. évi genfi egyezmény 5. cikkét). Emellett Tajvan a lobogó szerinti állam teljesítményére vonatkozó FAO-iránymutatások 31–33., 35. és 38. pontjában, valamint az IUU-halásatról szóló nemzetközi cselekvési terv 24. pontjában foglalt ajánlásokat sem követi.
- (100) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tények és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (6) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Tajvan elmulasztotta a nemzetközi szabályok, előírások, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében rá háruló, nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését.

3.4. A fejlődő országok sajátos korlátai (az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése)

- (101) Emlékeztetni kell arra, hogy Tajvan politikai státusa miatt nem tagja az ENSZ-nek. A Tajvan által az ENSZ módszertanát alkalmazva összegyűjtött, humán fejlettségi mutatóra vonatkozó statisztikák alapján Tajvan magas humán fejlettségű országnak tekintendő (a 188 ország közül a huszonegyedik)⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ 2014. február 13-i figyelmeztető levél.

⁽²⁾ A WCPFC Tudományos Bizottságának összefoglaló jelentése, tizedik rendes ülés, 82. pont.

⁽³⁾ A tagok és az együttműködő nem szerződő felek megfelelés-értékelése, a Megfelelési és Technikai Bizottság második ülése, Auckland, Új-Zéland, 2015. január 30–31.

⁽⁴⁾ <http://eng.stat.gov.tw/ct.asp?xItem=25280&ctNode=6032&mp=5>

- (102) Meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikke értelmében 2010. január 28-ával elfogadta Tajvan lobogó szerinti államként küldött értesítését. Tajvan az IUU-rendelet 20. cikkének (1) bekezdése értelmében megerősítette, hogy bevezette azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó nemzeti rendelkezéseket, amelyeket a halászhajóinak teljesíteniük kell.
- (103) Figyelembe véve a humán fejlettségi mutató szerinti fenti besorolást, valamint a 2012–2015 közötti látogatások során tett észrevételeket, nem áll rendelkezésre olyan meggyőző bizonyíték, amely arra utalna, hogy Tajvan az alacsony fejlettségi szint miatt mulasztotta el nemzetközi jogi kötelezettségei teljesítését. Nincs olyan kézzelfogható bizonyíték, amely a halászati tevékenységek megfigyelése, ellenőrzése és felügyelete terén feltárt hiányosságokat a nem megfelelő kapacitással vagy infrastruktúrával hozná összefüggésbe. Tajvan soha nem hivatkozott arra, hogy a fejlettségi korlátok akadályoznák abban, hogy erős megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti rendszert alakítson ki, és soha nem folyamodott uniós támogatásért.
- (104) Az e szakaszban ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tények és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Tajvan fejlettségi szintje nem érinti hátrányosan az ország halászati gazdálkodással kapcsolatos fejlettségi állapotát és átfogó teljesítményét.

4. A NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT TÖRTÉNŐ AZONOSÍTÁS ESHETŐSÉGÉVEL KAPCSOLATOS KÖVETKEZTETÉSEK

- (105) A fentiekben tett megállapításokra figyelemmel, amelyek szerint Tajvan elmulasztotta a nemzetközi jog értelmében rá mint lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államra háruló, az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettségek teljesítését, Tajvant az IUU-rendelet 32. cikke értelmében értesíteni kell arról az eshetőségről, hogy a Bizottság az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országgént azonosítja.
- (106) Az IUU-rendelet 32. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottságnak értesítenie kell Tajvant arról az eshetőségről, hogy nem együttműködő harmadik országgént azonosítják. A Bizottságnak emellett az IUU-rendelet 32. cikkében felsorolt valamennyi lépést meg kell tennie Tajvannal szemben. A hatékony ügyintézés érdekében ki kell tűzni azt a határidőt, amelyen belül az érintett ország írásban válaszolhat az értesítésre, és rendezheti a helyzetet.
- (107) Tajvan értesítése arról az eshetőségről, hogy olyan országgént azonosítják, amelyet a Bizottság e határozat alkalmazásában nem együttműködő harmadik országnak tekint, nem zárja ki, de nem is vonja automatikusan maga után azt a lehetőséget, hogy a Bizottság vagy a Tanács a későbbiekben a nem együttműködő országok jegyzékének összeállítása céljából további lépéseket tegyen,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

Egyetlen cikk

A Bizottság értesíti Tajvant arról az eshetőségről, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem terén nem együttműködő harmadik országgént azonosítja.

Kelt Brüsszelben, 2015. október 1-jén.

a Bizottság részéről

Karmenu VELLA

a Bizottság tagja